

Κοινές κατευθυντήριες γραμμές των ΕΕΑ

για να διασφαλιστεί ότι η συνοχή, οι μακροπρόθεσμες παράμετροι και τα κοινά πρότυπα για τις μεθοδολογίες αξιολόγησης ενσωματώνονται στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για περιβαλλοντικούς, κοινωνικούς και σχετικούς με τη διακυβέρνηση κινδύνους σύμφωνα με το άρθρο 100 παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και το άρθρο 304γ παράγραφος 3 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ

1. Προσανατολισμοί

Καθεστώς των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κοινές κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται δυνάμει των άρθρων 16 και 56 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής· του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων)· και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών) (εφεξής: «οι κανονισμοί των ΕΕΑ»). Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 των κανονισμών των ΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κοινές κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη των ΕΕΑ σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας στον συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές προς τις οποίες απευθύνονται οι κοινές κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να συμμορφωθούν, ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις εποπτικές πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κοινές κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα χρηματοοικονομικά ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 των κανονισμών για τις ΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην αντίστοιχη ΕΕΑ εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κοινές κατευθυντήριες γραμμές ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως την/τις 31.05.2026 (δύο μήνες μετά την έκδοση). Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η αντίστοιχη ΕΕΑ θεωρεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται στις διευθύνσεις [compliance@eba.europa.eu, [LINK](#) (ΕΙΟΡΑ) και compliance@esma.europa.eu] με αριθμό αναφοράς «JC/GL/2025/78». Στους δικτυακούς τόπους των ΕΕΑ διατίθεται υπόδειγμα για τις γνωστοποιήσεις. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα για τη γνωστοποίηση της συμμόρφωσης εκ μέρους των αρμόδιων αρχών για τις οποίες εργάζονται.
4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στους δικτυακούς τόπους των ΕΕΑ.

Τίτλος Ι — Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

5. Οι παρούσες κοινές κατευθυντήριες γραμμές αποσκοπούν στο να αποσαφηνίσουν τον τρόπο με τον οποίο οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενσωματώνουν με συνοχή τους κινδύνους ΠΚΔ στις εποπτικές τους δραστηριότητες προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.
6. Οι παρούσες κοινές κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές.
7. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόζουν τις παρούσες κοινές κατευθυντήριες γραμμές κατά τη διενέργεια εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων με έμφαση στους κινδύνους ΠΚΔ, είτε στο πλαίσιο του σχετικού κανονιστικού πλαισίου είτε στο πλαίσιο μιας *ad hoc* αξιολόγησης, σε κάθε περίπτωση μόνο όταν αυτό είναι εφικτό σύμφωνα με την τομεακή νομοθεσία.
8. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται στις παρούσες κοινές κατευθυντήριες γραμμές έχουν την ίδια έννοια με εκείνη που τους αποδίδεται στην τομεακή νομοθεσία που παρατίθεται κατωτέρω.
9. Επιπλέον, για τους σκοπούς των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
 - i. ως «αρμόδια αρχή» νοείται οποιαδήποτε από τις ακόλουθες:
 - α) οι αρμόδιες αρχές που προσδιορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο i) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 σχετικά με τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών («ΕΑΤ»)
 - β) οι αρμόδιες αρχές που προσδιορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο i) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων («ΕΙΟΡΑ»), και συγκεκριμένα οι εποπτικές αρχές που ορίζονται στην οδηγία 2009/138/ΕΚ σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης.
 - ii. ως «τομεακή νομοθεσία» νοούνται συλλογικά:
 - (α) η οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
 - (β) η οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.
 - (γ) Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338, ΕΛΙ: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1, ΕΛΙ: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1, ΕΛΙ: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

Τίτλος II- Απαιτήσεις σχετικά με τη συνοχή, τις μακροπρόθεσμες παραμέτρους και τα κοινά πρότυπα για τις μεθοδολογίες αξιολόγησης κατά τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ

Στόχοι

10. Σύμφωνα με την τομεακή νομοθεσία, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόζουν τις παρούσες κοινές κατευθυντήριες γραμμές τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας⁴.
11. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλους τους κινδύνους ΠΚΔ και τη δυνητική εξέλιξή τους κατά τον σχεδιασμό του πλαισίου τους για τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, καθώς και να επανεξετάζουν τη συνάφεια των κινδύνων ΠΚΔ με το εν λόγω πλαίσιο, ιδίως στο πλαίσιο της σταδιακής επέκτασης της κάλυψης σε άλλους παράγοντες ΠΚΔ. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίζουν με ακρίβεια τους στόχους τους κατά τη διενέργεια προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ, λαμβάνοντας υπόψη δύο κύρια είδη προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων:
 - δοκιμή της ανθεκτικότητας της κεφαλαιακής θέσης και της θέσης ρευστότητας καθώς και της ικανότητας απορρόφησης των ζημιών των χρηματοοικονομικών οντοτήτων έναντι των οικονομικών και χρηματοοικονομικών κλυδωνισμών που συνδέονται με όλους τους σημαντικούς κινδύνους, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων ΠΚΔ, σε βραχυπρόθεσμο ορίζοντα (π.χ. έως πέντε έτη)⁵
 - δοκιμή της ανθεκτικότητας της στρατηγικής και του επιχειρηματικού μοντέλου των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων σε ένα φάσμα σεναρίων ΠΚΔ σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα (τουλάχιστον 10 ετών⁵).

Αξιολόγηση της σημαντικότητας

12. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να υιοθετήσουν μια προσέγγιση βασισμένη Στο επίπεδο του κινδύνου, ξεκινώντας με μια αξιολόγηση της σημαντικότητας, προκειμένου να προσδιορίσουν τους πιο σημαντικούς και με μεγάλο αντίκτυπο κινδύνους και να καθορίσουν ποιοι από τους εν λόγω σημαντικούς κινδύνους θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής μιας άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

⁽⁴⁾ Δεδομένου ότι οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές, η εφαρμογή της αναλογικότητας θα πρέπει να ακολουθεί τις απαιτήσεις αναλογικότητας που ορίζονται στην τομεακή νομοθεσία.

⁽⁵⁾ Σύμφωνα με τους στόχους που κατοχυρώνονται στη Συμφωνία του Παρισιού (2015).

13. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης της σημαντικότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίζουν ποιοι κίνδυνοι ΠΚΔ είναι πιο σημαντικοί για τις χρηματοπιστωτικές οντότητες, λαμβάνοντας υπόψη το επιχειρηματικό μοντέλο, τα χαρτοφυλάκια, τα γεωγραφικά ανοίγματα και τις τομεακές δραστηριότητές τους τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, σε διαφορετικούς χρονικούς ορίζοντες, αμφότερα τα εξής:
- το άνοιγμα των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού σε κινδύνους μετάβασης (για παράδειγμα, με βάση το αποτύπωμα άνθρακα) και φυσικούς κινδύνους (για παράδειγμα, με βάση τη γεωγραφική τους θέση)· και
 - τις πιθανές επιπτώσεις των παραγόντων ΠΚΔ στις παραδοσιακές κατηγορίες χρηματοοικονομικών κινδύνων, δηλαδή τον κίνδυνο αγοράς, τον πιστωτικό κίνδυνο, τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου, τον ασφαλιστικό κίνδυνο, καθώς και τον λειτουργικό κίνδυνο, τον κίνδυνο φήμης και τον στρατηγικό κίνδυνο, μέσω του προσδιορισμού των κύριων διαύλων μετάδοσης.
14. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο χρήσης σαφών ποιοτικών και/ή ποσοτικών κριτηρίων και/ή ορίων σημαντικότητας, αξιοποιώντας τα υφιστάμενα ρυθμιστικά πλαίσια, τα πρότυπα του κλάδου και την εποπτική εμπειρία. Η αξιολόγηση της σημαντικότητας θα πρέπει να επιτρέπει προσαρμογές με την πάροδο του χρόνου, καθώς εξελίσσονται οι κίνδυνοι ΠΚΔ, καθίστανται διαθέσιμα νέα δεδομένα και οι χρηματοοικονομικές οντότητες ρυθμίζουν τις διαδικασίες τους εντοπισμού κινδύνων.

Σταδιακή επέκταση του πεδίου εφαρμογής των παραγόντων ΠΚΔ στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ

15. Οι αρμόδιες αρχές ενθαρρύνονται να συνεχίσουν τις προσπάθειες και την έρευνά τους για τη σταδιακή επέκταση της κάλυψης σε άλλους παράγοντες ΠΚΔ κατά την υλοποίηση προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ, δίνοντας αρχικά προτεραιότητα στους περιβαλλοντικούς κινδύνους. Σε πρώτη φάση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στους κλιματικούς και περιβαλλοντικούς κινδύνους, εξετάζοντας τόσο τους φυσικούς κινδύνους (π.χ. ακραία καιρικά φαινόμενα, απώλεια βιοποικιλότητας) όσο και τους κινδύνους μετάβασης (π.χ. αλλαγές πολιτικής, ανατιμολόγηση της αγοράς), με στόχο τη διάκριση των επιπτώσεων, έστω και έμμεσων, στους βασικούς κινδύνους στους οποίους εκτίθενται.
16. Αυτή η σταδιακή εφαρμογή θα πρέπει να συνοδεύεται από συνεχή μεθοδολογική βελτίωση, ανάπτυξη ικανοτήτων και συμμετοχή των ενδιαφερόμενων παραγόντων, διασφαλίζοντας ότι οι χρηματοοικονομικές οντότητες και οι αρμόδιες αρχές είναι προετοιμασμένες καταλλήλως για το διευρυμένο πεδίο εφαρμογής των εκτιμήσεων κινδύνων ΠΚΔ.

Ενσωμάτωση των παραγόντων ΠΚΔ στα υφιστάμενα πλαίσια προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

17. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επιδιώκουν την πλήρη ενσωμάτωση των παραγόντων ΠΚΔ στο συνολικό πλαίσιο προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.
18. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάζουν και να αναθεωρούν, κατά περίπτωση, τα είδη των κινδύνων ΠΚΔ που καλύπτονται, κυρίως με βάση την εξέλιξη της διαθεσιμότητας των δεδομένων και της χρήσης μοντέλων με την πάροδο του χρόνου.

19. Μολονότι οι παρούσες κοινές κατευθυντήριες γραμμές δεν καλύπτουν τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων στον χρηματοπιστωτικό τομέα σε επίπεδο συστήματος, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, όποτε είναι δυνατόν, να διασφαλίζουν τον συντονισμό μεταξύ των διαφόρων χρηματοπιστωτικών τομέων, με στόχο τη διασφάλιση μιας συνεκτικής προσέγγισης σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση των κινδύνων ΠΚΔ καθώς και τη διευκόλυνση της ανταλλαγής δεδομένων, κατά περίπτωση. Οι τραπεζικές και ασφαλιστικές αρχές, καθώς και οι ρυθμιστικές αρχές των αγορών κινητών αξιών, θα πρέπει να συνεργάζονται προκειμένου να συμβάλλουν στον εντοπισμό και τη μοντελοποίηση των διαύλων διαβίβασης (για παράδειγμα, ο ρόλος των ασφαλίσεων στις εξασφαλίσεις τραπεζικών δανείων), να ευθυγραμμίζουν παραδοχές σεναρίων και να αποτρέπουν κανονιστικά τυφλά σημεία.
20. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν, στο μέτρο του δυνατού, ότι οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για τους κινδύνους ΠΚΔ λαμβάνουν υπόψη τις διασυνδέσεις και τις δευτερογενείς επιπτώσεις μεταξύ των χρηματοπιστωτικών τομέων. Θα πρέπει να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο οι κίνδυνοι ΠΚΔ μπορούν να διαδίδονται μέσω του χρηματοπιστωτικού συστήματος, ενισχύοντας τα τρωτά σημεία στους τομείς των τραπεζών, των ασφαλίσεων, της διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων και σε άλλους χρηματοπιστωτικούς τομείς.

Αρχές και μεθοδολογικές παράμετροι

21. Κατά τον καθορισμό των αρχών και των μεθοδολογικών παραμέτρων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με τον πλέον κατάλληλο σχεδιασμό και τα πλέον κατάλληλα χαρακτηριστικά της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με βάση τους επιδιωκόμενους στόχους της.

Πεδίο εφαρμογής

22. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίζουν σαφώς την κάλυψη σε ό,τι αφορά τα χαρτοφυλάκια, τους τομείς, τις γεωγραφικές περιοχές και τις δραστηριότητες, με στόχο τη διασφάλιση μιας ισορροπημένης και ρεαλιστικής προσέγγισης που αντικατοπτρίζει την ωριμότητα των διαθέσιμων μεθοδολογιών και δεδομένων.
23. Σε ό,τι αφορά τους διασυννοριακούς χρηματοοικονομικούς ομίλους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι όλες οι ενδιαφερόμενες οντότητες περιλαμβάνονται στην αξιολόγηση.
24. Με βάση τον στόχο και τον σχετικό χρονικό ορίζοντα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ισορροπία μεταξύ ποσοτικών και ποιοτικών πληροφοριών είναι η ενδεδειγμένη για τους σκοπούς της άσκησης⁶.

⁽⁶⁾ Δεδομένης της απαιτούμενης παραδοχής σχετικά με τα ζητήματα βαθμονόμησης και μοντελοποίησης σεναρίων, κατά γενική αρχή, όσο μεγαλύτερος είναι ο χρονικός ορίζοντας, τόσο περισσότερο πρέπει να βασιζόμαστε σε πιο ποιοτικές και όχι ποσοτικές πληροφορίες (π.χ. δεν αναμένεται ακριβής επανυπολογισμός της μέτρησης του κεφαλαίου και της φερεγγυότητας σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα).

Χρονικός ορίζοντας

25. Η επιλογή του χρονικού ορίζοντα θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται με τον επιδιωκόμενο στόχο της άσκησης:

- Κατά την αξιολόγηση της χρηματοοικονομικής ανθεκτικότητας σε δυσμενείς αλλά πιθανούς κλυδωνισμούς, θα πρέπει να χρησιμοποιείται βραχυπρόθεσμος ορίζοντας (π.χ. έως 5 έτη), σύμφωνα με τις παραδοσιακές πρακτικές προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.
- Κατά την αξιολόγηση της ανθεκτικότητας του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής των χρηματοοικονομικών οντοτήτων θα πρέπει να υιοθετείται ένας πιο μακροπρόθεσμος ορίζοντας (τουλάχιστον 10 έτη, ανάλογα με την επιχειρηματική δραστηριότητα και σύμφωνα με τις μακροπρόθεσμες δεσμεύσεις των χρηματοοικονομικών οντοτήτων).

Σχεδιασμός σεναρίων

26. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν και να επιλέγουν σενάρια προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με βάση τους στόχους της άσκησης. Θα πρέπει να εξετάζουν τη χρήση σεναρίων που βασίζονται στις πιο πρόσφατες επιστημονικές γνώσεις και έχουν εκπονηθεί από ευρέως αναγνωρισμένους διεθνείς ή περιφερειακούς οργανισμούς⁷. Ενθαρρύνονται επίσης να αξιοποιούν τις τομεακές και περιφερειακές τροχιές για να παρέχουν στους χρηματοπιστωτικούς φορείς επαρκή ανάλυση των μακροοικονομικών μεταβλητών, διατηρώντας παράλληλα τη συνολική εσωτερική συνοχή των σεναρίων.
27. Εφόσον είναι δυνατόν, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν την ενσωμάτωση σύνθετων κινδύνων, δηλαδή των πρόσθετων επιπτώσεων που απορρέουν από την ταυτόχρονη ή διαδοχική εμφάνιση πολλαπλών κλυδωνισμών (είτε πρόκειται για περιβαλλοντικούς κινδύνους ΠΚΔ είτε για ευρύτερους μακροοικονομικούς κλυδωνισμούς). Επιπλέον, και κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσπαθούν να αξιολογούν τις δευτερογενείς επιπτώσεις, δηλαδή τις έμμεσες και ευρύτερες συνέπειες που προκύπτουν από τους αρχικούς κλυδωνισμούς ΠΚΔ, είτε ενσωματώνοντάς τες άμεσα στα σενάρια είτε ως συμπληρωματική ανάλυση.
28. Με στόχο την ενσωμάτωση σημαντικών κινδύνων ΠΚΔ στις βραχυπρόθεσμες προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, όποτε είναι εφικτό και σκόπιμο, να βασίζονται στον σχεδιασμό σεναρίων που χρησιμοποιούνται στις παραδοσιακές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, προσαρμόζοντάς τον με τέτοιον τρόπο ώστε να αντικατοπτρίζει τους διαύλους μετάδοσης ειδικά για παράγοντες ΠΚΔ και ενσωματώνοντας νέες μεταβλητές που σχετίζονται με τους κινδύνους ΠΚΔ.
29. Κατά τη διενέργεια πιο μακροπρόθεσμων προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για τους κινδύνους ΠΚΔ, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν διάφορα διακριτά σενάρια που καλύπτουν το ευρύ φάσμα πιθανών συμβολαίων μελλοντικής εκπλήρωσης και επιπέδων σοβαρότητας (π.χ. συμπεριλαμβανομένων των σημείων καμψής). Το σενάριο αναφοράς μπορεί

⁽⁷⁾ Π.χ. για τους κλιματικούς κινδύνους: η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), το δίκτυο για την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης στο χρηματοπιστωτικό σύστημα (NGFS), ο Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας (ΔΟΕ), το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP), το Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (JRC της ΕΕ) ή εθνικοί κυβερνητικοί ή μη κυβερνητικοί φορείς.

να βασίζεται στο κεντρικό σενάριο της ίδιας της χρηματοοικονομικής οντότητας, το οποίο μπορεί να χρησιμεύσει ως σημείο αναφοράς για τον έλεγχο των επιπτώσεων εναλλακτικών, ουσιαστικά διαφορετικών τροχιών όσον αφορά τη στρατηγική και την ανθεκτικότητα του επιχειρηματικού μοντέλου (π.χ. μέσω εκτιμήσεων κέρδους προσαρμοσμένων στον κίνδυνο).

30. Ανάλογα με το επίπεδο πολυπλοκότητας της προσέγγισης, τα σενάρια μπορούν να έχουν τη μορφή απλών περιγραφών ή πιο λεπτομερών ποσοτικών προβλέψεων.
31. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να εφαρμόσουν τα ίδια σενάρια σε όλες τις χρηματοοικονομικές οντότητες για λόγους συγκρισιμότητας ή να προσαρμόσουν τα σενάρια σε συγκεκριμένες κατηγορίες χρηματοοικονομικών οντοτήτων, λαμβάνοντας υπόψη τα προφίλ κινδύνου και τα επιχειρηματικά μοντέλα τους.

Προσέγγιση «από την κορυφή προς τη βάση» έναντι προσέγγισης «από τη βάση προς την κορυφή»

32. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τα πλεονεκτήματα μιας προσέγγισης «από την κορυφή προς τη βάση» έναντι της προσέγγισης «από τη βάση προς την κορυφή», επιλέγοντας την καταλληλότερη μέθοδο με βάση τους ειδικούς στόχους, την ωριμότητα των χρηματοοικονομικών οντοτήτων στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ και τη φύση των ανοιγμάτων που καλύπτονται από την αξιολόγηση, λαμβάνοντας υπόψη τις ακόλουθες παραμέτρους:
- Μια προσέγγιση «από την κορυφή προς τη βάση», στο πλαίσιο της οποίας οι αρμόδιες αρχές υπολογίζουν κεντρικά τις επιπτώσεις των σεναρίων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, διασφαλίζει έναν ορισμένο βαθμό συγκρισιμότητας μεταξύ των χρηματοοικονομικών οντοτήτων και παρέχει στις αρμόδιες αρχές ισχυρότερο έλεγχο επί της διαδικασίας και της μεθοδολογίας, μειώνοντας την επιβάρυνση για τον κλάδο.
 - Μια προσέγγιση «από τη βάση προς την κορυφή», στο πλαίσιο της οποίας οι χρηματοοικονομικές οντότητες υπολογίζουν τις επιπτώσεις των σεναρίων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων οι ίδιες, προσφέρει υψηλότερο επίπεδο λεπτομέρειας, επιτρέποντας την αποτύπωση ιδιοσυγκρασιακών στοιχείων που αφορούν συγκεκριμένα χαρτοφυλάκια, αντισυμβαλλομένους και ανοίγματα. Επίσης, προωθεί τη μεγαλύτερη συμμετοχή στη διαδικασία των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και συμβάλλει στην ενίσχυση της ανάπτυξης ικανοτήτων των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.
33. Όταν χρησιμοποιούν μια προσέγγιση «από τη βάση προς την κορυφή», οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να θεσπίζουν σαφή μεθοδολογικά πλαίσια για να εξασφαλίζουν τη συνοχή και τους ισότιμους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων ζητημάτων αναλογικότητας όσον αφορά τις προσδοκίες σχετικά με την πολυπλοκότητα του υπολογισμού των επιπτώσεων.
34. Θα μπορούσε να εξεταστεί μια υβριδική προσέγγιση, η οποία θα αξιοποιεί τα πλεονεκτήματα και των δύο μεθοδολογιών. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν σχετικά με την κατάλληλη προσέγγιση με βάση τα διαθέσιμα δεδομένα και την κυριότητα του μοντέλου, λαμβάνοντας υπόψη ότι συγκεκριμένα χαρτοφυλάκια ή δραστηριότητες, όπως π.χ. ο κίνδυνος ανάληψης ασφαλίσεων, ενδέχεται να απαιτούν πιο λεπτομερή δεδομένα και μοντελοποίηση από ό,τι είναι εφικτό στο πλαίσιο μιας προσέγγισης «από την κορυφή προς τη βάση».

Επίπεδο λεπτομέρειας

35. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το επίπεδο λεπτομέρειας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επιτυγχάνουν κατάλληλη ισορροπία μεταξύ απλότητας και ακρίβειας, λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα δεδομένα, την ποιότητα και τη μεθοδολογική ωριμότητα. Ενδέχεται να απαιτούνται πιο λεπτομερή δεδομένα για την κατάλληλη αποτύπωση, για παράδειγμα, των επιπτώσεων του κινδύνου μετάβασης σε επίπεδο δραστηριότητας ή οντότητας ή των περιφερειακών/τοπικών επιπτώσεων των φυσικών κινδύνων.
36. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τις ακόλουθες διαστάσεις λεπτομέρειας:
- α. Σε επίπεδο χαρτοφυλακίου: Διαφοροποίηση ανά κατηγορία στοιχείων του ενεργητικού (π.χ. εταιρικά δάνεια, ενυπόθηκα δάνεια, έκθεση σε δημόσιο χρέος, μετοχές και εταιρικά ομόλογα).
 - β. Σε τομεακό επίπεδο: Ταξινόμηση με βάση τον βιομηχανικό κλάδο (π.χ. βιομηχανίες υψηλών ανθρακούχων εκπομπών, ενέργεια, ακίνητα, γεωργία). Για συγκεκριμένους τομείς μπορεί να διερευνηθεί το ενδεχόμενο μεγαλύτερου βαθμού λεπτομέρειας (π.χ. ηλεκτρική ενέργεια, τομέας που επηρεάζεται από πρωτοποριακή τεχνολογία, κλάδοι που βασίζονται σε ορυκτά καύσιμα). Για τα ακίνητα, μπορεί να εξεταστεί η διάκριση μεταξύ ανοιγμάτων σε εμπορικά ακίνητα και ανοιγμάτων σε οικιστικά ακίνητα.
 - γ. Σε γεωγραφικό επίπεδο: Διάκριση ανά περιφέρεια (π.χ. επίπεδο NUTS 3) για την αξιολόγηση της έκθεσης σε κινδύνους ΠΚΔ που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη τοποθεσία, ιδίως φυσικούς κινδύνους.
 - δ. Σε επίπεδο αντισυμβαλλομένων: Επίπεδο λεπτομέρειας ανά μεμονωμένο οφειλέτη ή ομάδες οφειλετών όταν οι κίνδυνοι συγκέντρωσης είναι σημαντικοί.
 - ε. Κατηγορία κινδύνου: Χωριστός προσδιορισμός των φυσικών κινδύνων (οξείες και χρόνιοι κλιματικοί κίνδυνοι), των κινδύνων μετάβασης (πολιτικές, τεχνολογίες και μεταβολές της αγοράς) και άλλων περιβαλλοντικών και κοινωνικών παραγόντων, καθώς και παραγόντων διακυβέρνησης (π.χ. απώλεια βιοποικιλότητας, ρύπανση, κοινωνικοί κίνδυνοι και κίνδυνοι διακυβέρνησης).
37. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με το κατάλληλο επίπεδο λεπτομέρειας των δεδομένων, ανάλογα με τον τύπο του στοιχείου ενεργητικού/του χαρτοφυλακίου και τον στόχο της άσκησης. Για παράδειγμα, για τα κρατικά ανοίγματα, η ανάλυση σε επίπεδο χώρας μπορεί να αρκεί, ενώ για τα δανειοδοτικά χαρτοφυλάκια ή τα χαρτοφυλάκια ανάληψης ασφαλιστικών κινδύνων, θα πρέπει να εξετάζεται τουλάχιστον η περιφερειακή ανάλυση έως τα δεδομένα γεωγραφικής θέσης, προκειμένου να αξιολογηθεί ο φυσικός κίνδυνος.
38. Για την ανάλυση των αμοιβαίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, όταν είναι δυνατόν και σύμφωνα με την ισχύουσα τομεακή ρύθμιση, να εξετάσουν το ενδεχόμενο χρήσης μιας αναλυτικής μεθόδου εξέτασης όσον αφορά τη συμμετοχή σε αμοιβαία κεφάλαια.

Παραδοχές ισολογισμού

39. Για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αρχίσουν να χρησιμοποιούν μια στατική προσέγγιση του ισολογισμού, η οποία εφαρμόζεται συνήθως στις παραδοσιακές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων. Ωστόσο, μπορούν να

λάβουν υπόψη τις διαρθρωτικές επιπτώσεις του σχεδίου μετάβασης των χρηματοοικονομικών οντοτήτων, όπου αυτό είναι εφικτό και εφαρμόσιμο, ανάλογα με τον χρονικό ορίζοντα.

40. Για ασκήσεις με μεσοπρόθεσμο έως μακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα, θα μπορούσε να εφαρμοστεί μια δυναμική προσέγγιση όσον αφορά τον ισολογισμό (με ή χωρίς περιορισμούς) με στόχο τη διασφάλιση μεγαλύτερου ρεαλισμού, εστιάζοντας ενδεχομένως στα κύρια στοιχεία του ισολογισμού, αντικατοπτρίζοντας τις μεταβολές στη σύνθεση του χαρτοφυλακίου (εξελισσόμενα ανοίγματα, ανακατανομές περιουσιακών στοιχείων και δράσεις μετριασμού του κινδύνου ως αντίδραση σε κλυδωνισμούς που σχετίζονται με παράγοντες ΠΚΔ).
41. Δεδομένων των αβεβαιοτήτων που περιβάλλουν τις τροχιές μετάβασης, τις εξελίξεις στον τομέα της πολιτικής και τις αντιδράσεις της αγοράς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο να απαιτήσουν από τις χρηματοοικονομικές οντότητες την αιτιολόγηση των προγραμματισμένων αντιδράσεών τους, διασφαλίζοντας ότι οι προσαρμογές του ισολογισμού — όπως η ανακατανομή χαρτοφυλακίων, οι αλλαγές στις πολιτικές δανειοδότησης ή ανάληψης ασφαλιστικών κινδύνων ή οι μεταβολές στις δομές χρηματοδότησης — είναι ρεαλιστικές και συνεπείς με τις στρατηγικές μετάβασης που έχουν δημοσιοποιήσει.
42. Όλα τα μέτρα διαχείρισης που αναγνωρίζονται από τις χρηματοοικονομικές οντότητες θα πρέπει να αξιολογούνται με βάση τη σκοπιμότητα, την έγκαιρη υποβολή και τις πιθανές ακούσιες συνέπειές τους, αποφεύγοντας την υπερβολική εξάρτηση από ευνοϊκές παραδοχές. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι μια δυναμική προσέγγιση του ισολογισμού με περιορισμούς ενισχύει τον ρεαλιστικό και μακρόπνοο χαρακτήρα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ μέσω της ενσωμάτωσης αξιόπιστων σχεδίων και διαχειριστικών απαντήσεων, διατηρώντας παράλληλα ελάχιστα μέτρα διασφάλισης έναντι της υπερβολικής ευελιξίας των παραδοχών και ενισχύοντας τη συγκρισιμότητα των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων.

Δείγμα χρηματοοικονομικών οντοτήτων

43. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίζουν το κατάλληλο δείγμα χρηματοοικονομικών οντοτήτων που θα συμμετέχουν σε προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ και/ή ανάλυση σεναρίων ΠΚΔ, διασφαλίζοντας επαρκή τομεακή κάλυψη/κάλυψη της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη τους καθορισμένους στόχους και, στην περίπτωση θεματικών αξιολογήσεων, το επίκεντρο της άσκησης. Ο σχεδιασμός της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων θα πρέπει να προσαρμόζεται, κατά περίπτωση, ώστε να αντικατοπτρίζει τα χαρακτηριστικά των διαφόρων κατηγοριών χρηματοοικονομικών οντοτήτων.
44. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να εξετάζουν το ενδεχόμενο διενέργειας στοχευμένων ασκήσεων σε συγκεκριμένα υποσύνολα οντοτήτων με στόχο την αντιμετώπιση συγκεκριμένων τρωτών σημείων ή εξελισσόμενων τάσεων σε ό,τι αφορά τους κινδύνους ΠΚΔ.

Αναλογικότητα

45. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόζουν τις αρχές της αναλογικότητας, επιτρέποντας μεθοδολογικές απλουστεύσεις ανάλογα με το μέγεθος, τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων των χρηματοοικονομικών οντοτήτων, καθώς και τη σημαντικότητα των

κινδύνων. Η αρχή της αναλογικότητας θα πρέπει να επεκτείνεται στις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων, στον σχεδιασμό σεναρίων και στις προσδοκίες μοντελοποίησης, διασφαλίζοντας την ενδεδειγμένη ισορροπία ανάμεσα στην αναλυτική αξιοπιστία και την πρακτική σκοπιμότητα.

46. Δεδομένου του πρώιμου σταδίου ανάπτυξης των μοντέλων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ και των διαθέσιμων δεδομένων, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν το ενδεχόμενο περιορισμού του πεδίου εφαρμογής της ανάλυσης, διασφαλίζοντας την κατάλληλη ισορροπία κόστους-οφέλους τόσο για τις αρμόδιες αρχές όσο και για τις χρηματοοικονομικές οντότητες.

Περιορισμοί του μοντέλου

47. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αναγνωρίζουν ότι όλα τα μοντέλα έχουν εγγενείς περιορισμούς, και αυτό ισχύει ιδίως για τα εξελισσόμενα μοντέλα ΠΚΔ. Στην περίπτωση της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων «από τη βάση προς την κορυφή», προκειμένου να μετριαστούν οι εν λόγω περιορισμοί και να ενισχυθεί η αξιοπιστία και η εγκυρότητα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ και της ανάλυσης ανθεκτικότητας, οι αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν συμπληρωματικές αναλύσεις για την αντεπικύρωση των αποτελεσμάτων και τη διασφάλιση της αξιοπιστίας τους, να χρησιμοποιούν τεχνικές συγκριτικής αξιολόγησης και να διενεργούν αντεπικύρωση των αποτελεσμάτων με εναλλακτικές μεθοδολογίες.

Οργανωτικές ρυθμίσεις και ρυθμίσεις διακυβέρνησης

Κατανομή πόρων

48. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι διατίθενται επαρκείς και κατάλληλοι ανθρώπινοι και υλικοί πόροι για τη διαδικασία. Πρόκειται, μεταξύ άλλων, για τη μόνιμη ή ad hoc συμμετοχή προσωπικού με εμπειρογνώσια στην αξιολόγηση κινδύνων ΠΚΔ, στις μεθοδολογίες προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και στη χρηματοπιστωτική εποπτεία.
49. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διαθέτουν ικανότητες διαχείρισης και συλλογής δεδομένων που υποστηρίζουν την πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας δεδομένα ΠΚΔ. Θα πρέπει επίσης να αναπτύξουν και να συντηρήσουν υποδομή πληροφορικής που να επιτρέπει την αποτελεσματική συλλογή δεδομένων, τον προσδιορισμό κατάλληλων σεναρίων και την ανάλυση των αποτελεσμάτων.

Χρονοδιαγράμματα της άσκησης προσομοίωσης

50. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίζουν κατάλληλα χρονοδιαγράμματα για τη διεξαγωγή προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ καθώς και αναλύσεων σεναρίων, με την εξεύρεση ισορροπίας ανάμεσα στην ανάγκη για πληρότητα και ακρίβεια και στις απαιτήσεις της διαδικασίας λήψης αποφάσεων. Οι χρηματοοικονομικές οντότητες θα πρέπει να διαθέτουν επαρκή χρόνο προετοιμασίας προκειμένου να συγκεντρώσουν τις σχετικές πληροφορίες και να διενεργήσουν τις αξιολογήσεις τους, ενώ παράλληλα θα πρέπει να παρέχεται στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να διενεργούν ολοκληρωμένη εξέταση και να διασφαλίζουν την ακρίβεια των εκθέσεων.

51. Η διαδικασία θα πρέπει να είναι δομημένη κατά τρόπο τέτοιο ώστε να διευκολύνει την αποτελεσματική ανάλυση, τη συνεπή κοινοποίηση των πορισμάτων και την ενσωμάτωση στο ευρύτερο εποπτικό πλαίσιο.

Συλλογή στοιχείων

52. Για τις ασκήσεις προσομοίωσης «από την κορυφή προς τη βάση», οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να βασίζονται, στο μέτρο του δυνατού, στις κανονιστικές γνωστοποιήσεις και να αξιοποιούν τα υφιστάμενα πλαίσια γνωστοποίησης και τους εξωτερικούς πόρους, όπου αυτό είναι σκόπιμο. Μπορούν να θεωρούν τη συλλογή *ad hoc* στοιχείων ως αναγκαία συμπληρωματική πηγή πληροφοριών. Οι συλλεχθείσες πληροφορίες θα πρέπει να περιορίζονται σε εκείνες που χρησιμοποιούνται για τις αναλύσεις και την επικύρωση.
53. Όπου υπάρχουν κενά στα δεδομένα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προωθούν τη χρήση Ρεαλιστικών προσεγγίσεων, εκτιμήσεων και εμπειρογνωμοσύνης, ενθαρρύνοντας παράλληλα τις χρηματοοικονομικές οντότητες να βελτιώνουν σταδιακά τις εσωτερικές τους δυνατότητες σε ό,τι αφορά τα δεδομένα.

Διαδικασία διασφάλισης ποιότητας

54. Θα πρέπει να εφαρμόζεται αυστηρή διαδικασία διασφάλισης ποιότητας για την επαλήθευση της ακρίβειας, της συνέπειας και της αξιοπιστίας των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να θεσπίζουν μηχανισμούς επανεξέτασης (π.χ. συγκριτική αξιολόγηση ή αξιολογήσεις από ομοτίμους) για την αξιολόγηση της ποιότητας των δεδομένων, της αξιοπιστίας της μεθοδολογίας και, κατά περίπτωση, της επάρκειας των σεναρίων. Όπου είναι απαραίτητο, η γνώμη των εμπειρογνομόνων θα πρέπει να συμπληρώνει τα ποσοτικά ευρήματα, προκειμένου να μετριάσουν οι περιορισμοί του μοντέλου.

Αποτελεσματικός διάλογος με τις χρηματοοικονομικές οντότητες

55. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διατηρούν αποτελεσματικό και δομημένο διάλογο με τις χρηματοοικονομικές οντότητες καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Αυτό περιλαμβάνει την παροχή σαφών οδηγιών σχετικά με τις προσδοκίες, τη διευκόλυνση της συμμετοχής σε βασικά στάδια και τη διασφάλιση ότι οι χρηματοοικονομικές οντότητες έχουν την ευκαιρία να διευκρινίσουν μεθοδολογικά ζητήματα. Η τακτική αλληλεπίδραση θα ενισχύσει την αξιοπιστία της άσκησης και θα βελτιώσει την ικανότητα των χρηματοοικονομικών οντοτήτων να ενσωματώνουν τις παραμέτρους κινδύνων ΠΚΔ στα δικά τους πλαίσια διαχείρισης κινδύνων.

Διασυννοριακός και συστημικός συντονισμός

56. Όπου είναι σκόπιμο και εφικτό, θα πρέπει να υπάρχει συντονισμός των αρμόδιων αρχών μεταξύ των διαφόρων δικαιοδοσιών, ώστε να καθίσταται δυνατή μια εναρμονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ για διασυννοριακούς χρηματοπιστωτικούς ομίλους. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται η συνεργασία με άλλες εποπτικές αρχές με στόχο την εναρμόνιση των μεθοδολογιών, την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και την αποφυγή του κανονιστικού κατακερματισμού.

57. Κατά περίπτωση, θα πρέπει επίσης να επιδιώκεται συντονισμός σε επίπεδο συστήματος προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ λαμβάνουν υπόψη ευρύτερους κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και πιθανές δευτερογενείς επιπτώσεις σε όλους τους τομείς.

Ενσωμάτωση στην εποπτική διαδικασία

58. Τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να ενσωματώνονται στην ευρύτερη εποπτική διαδικασία. Καθώς η μεθοδολογική πτυχή και η διαθεσιμότητα των δεδομένων εξελίσσονται με την πάροδο του χρόνου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα πορίσματα για την τροφοδότηση των εκτιμήσεων κινδύνου, των ανασκοπήσεων της κεφαλαιακής επάρκειας και/ή των στρατηγικών συζητήσεων με τις χρηματοοικονομικές οντότητες.
59. Τα αποτελέσματα θα πρέπει επίσης να κατευθύνουν τα μέτρα παρακολούθησης της εποπτείας και τις συστάσεις πολιτικής όταν διαπιστώνεται ότι οι κίνδυνοι ΠΚΔ ενδέχεται να συνιστούν σημαντικές απειλές για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Δημοσιοποίηση πληροφοριών

60. Η δημοσίευση των αποτελεσμάτων θα πρέπει να συνάδει με τους σχετικούς τομεακούς κανονισμούς και τις εποπτικές πρακτικές. Όταν επιλέγουν να δημοσιεύσουν τα αποτελέσματα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σταθμίζουν τα συγκριτικά οφέλη της δημοσίευσης των επιμέρους ή των συγκεντρωτικών αποτελεσμάτων. Το επίπεδο δημοσιοποίησης θα πρέπει να βαθμονομείται με βάση την αξιοπιστία της μεθοδολογίας και την ποιότητα των δεδομένων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι η διαφάνεια ενισχύει την πειθαρχία της αγοράς, την εμπιστοσύνη των ενδιαφερόμενων παραγόντων και τη λογοδοσία. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες ερμηνεύονται σωστά και δεν οδηγούν σε ακούσιες στρεβλώσεις της αγοράς. Η δημοσιοποίηση πληροφοριών μπορεί να αυξάνεται καθώς τα αποτελέσματα γίνονται πιο αξιόπιστα.

Τακτική επανεξέταση και εξέλιξη των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για κινδύνους ΠΚΔ

61. Δεδομένου του εξελισσόμενου χαρακτήρα των κινδύνων ΠΚΔ και των μεθοδολογιών προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάζουν και να βελτιώνουν τακτικά τα οικεία πλαίσια προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Τα διδάγματα που έχουν αντληθεί από προηγούμενες ασκήσεις προσομοίωσης θα πρέπει να ενσωματωθούν στις επόμενες ασκήσεις, και οι επικαιροποιήσεις θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις αναδυόμενες βέλτιστες πρακτικές, τις νέες κανονιστικές απαιτήσεις και τις εξελίξεις σε ό,τι αφορά τα δεδομένα ΠΚΔ και τις τεχνικές μοντελοποίησης.

Τίτλος III – Εφαρμογή

62. Οι παρούσες κοινές κατευθυντήριες γραμμές τίθενται σε ισχύ την 1 Ιανουαρίου 2027.